

Întregul Paradis este o gamă muzicală și un ritm.

(Aristotel)

Serenada este o creație cu dedicație; anonimă sau nu, ”muza” transpare în sensibilitatea tematică; *sereno* – *senin* se regăsește în poetica frazei și în libertatea formei; este „muzica ușoară” a timpului, spiritul înnoitor din perla neșlefuită a unui Baroc al tuturor timpurilor.

Suita este o lucrare muzicală instrumentală alcătuită din mai multe părți scrise în aceeași tonalitate, dar contrastante prin caracter și prin mișcare

1. Sir Edward William Elgar, prim baronet (n. 2 iunie 1857 - 23 februarie 1934 Anglia, Regatul Unit) compozitor englez, se afirmă în repertoriul universal al concertului clasic. Printre cele mai bune lucrări ale sale se afla lucrări orchestrale incluzând *Enigma Variations*, *Pomp and Circumstance Marches*, concerte pentru vioară și violoncel și 2 simfonii. lucrări corale (*The Dream of Gerontius*), muzică de cameră și piese vocale. (https://ro.wikipedia.org/wiki/Edward_Elgar)

Serenade for String Orchestra in mi minor, Op. 20

Criticul Ernest Newman a scris într-un studiu din 1906 despre Elgar că *Serenada* și uvertura de concert *Froissart* (1890) erau singurele două lucrări importante în producția compozitorului înainte de mijlocul anilor 1890: „restul sunt experimente în diferite forme mai mici – cântece, piese pentru pian și vioară, cântece parțial, piese ușoare pentru orchestră mică etc.” Lucrarea este dedicată constructorului de orgă și muzicianului amator Edward W. Whinfield, care l-a încurajat pe compozitor în primii săi ani.

I. Allegro piacevole. II. Larghetto. III. Allegretto.

2. W.A. Mozart (Salzburg, 27 ianuarie 1756 – Viena, 5 decembrie 1791), reprezentant al clasicismului vienez, alături de J. Haydn și Beethoven, devine purtătorul idealurilor umaniste. El a daruit lumii 626 de lucrări. La 8 ani, el scria prima simfonie. La 19 ani, a scris marile concerte pentru pian și orchestra. La 30 de ani – *Nunta lui Figaro*, iar la 31 de ani – *Don Giovanni*. La numai 35 de ani, marele

compozitor a parasit viața, lăsându-ne amprenta geniului său.

Fiul lui Johann Sebastian Bach, Johann Christian Bach, el însuși compozitor, a executat prima parte a unei sonate proprii, după care s-a oprit și a spus copilului care-l urmărea atent:

– Poti termina tu sonata aceasta a mea?

Spre uimirea întregii asistente, Mozart s-a așezat la clavecin și a improvizat cu siguranță și precizie partile a doua și a treia ale sonatei.

– Copilul acesta este un adevărat fenomen!, a rostit emotionat compozitorul.

Mica serenadă - Eine kleine Nachtmusik - această capodopera e finalizată la 10 august 1787, la vârsta de 31 de ani, anul morții tatălui său și anul apariției operei sale, *Don Giovanni*, cu patru ani înainte de moartea sa prematură. Este o „mică serenadă” pentru că durează doar 20 de minute, față de cele mai lungi serenade ale sale, compuse de obicei pentru formațiuni mai mari, în jur de 50 de minute.

I - Allegro, în sol major, II Romance (Andante), în do major, do minor, III Menuet et trio (Allegretto), sol major, trio în re major, IV Rondo (Allegro), sol major.

Gustav Holst (Gustavus Theodore von Holst - 21 septembrie 1874 – 25 mai 1934), compozitor britanic cu rădăcini letone, suedeze și spaniole. A renunțat la „von” din numele său în timpul Primului Război Mondial de teamă să nu fie identificat drept german. Lucrarea sa cea mai cunoscută este suita sa orchestrală *The Planets*, finalizată în 1916, deși compozitorul însuși nu a considerat-o drept una dintre cele mai bune creații ale sale; *The Planets* (1914–1916) a fost parțial inspirat de meditațiile asupra propriului horoscop,

influențat fiind de un astrolog din secolul al XIX-lea numit Raphael, a cărui carte despre rolul planetelor în afacerile mondiale. În 1913, compune o lucrare de succes și încă populară pentru orchestra școlii *St Paul's Suite*. În 1930, apare creația sa, *Hammersmith*: o expresie muzicală a cartierului care începe cu o încercare de a recrea sunetul bătător al râului Tamisa care curge somnoros. Ca mulți compozitori, Holst a cântat și la un instrument muzical, în cazul lui trombonul (o alegere dictată de o afecțiune care i-a răpit dexteritatea manuală necesară pentru instrumente mai evidente precum pianul). Perioada sa de aur a fost în timpul Primului Război Mondial, în care a scris două dintre cele mai durabile lucrări ale sale - *The Planets* și doi ani mai târziu, capodopera corală – orchestrală, *Imnul lui Iisus*. Astfel Holst devine o vedetă internațională. Potrivit biografului său, Ian Lace, „Gustav Holst a fost cumpătat. Nu a fumat și nici nu a băut. De când a plecat de acasă, devenise și un vegetarian strict. Dar vegetarianismul nu a fost încurajat în locuințele sale ieftine în anii 1890. Din moment ce nu i s-a oferit niciodată un mâncare hrănitoare, ochii i-au devenit foarte slăbiți, iar mâna a rămas în durere constantă.” Din 1933, Holst a suferit de probleme grave cu stomacul. Pe 25 mai 1934 a murit din cauza unor complicații, în urma unei intervenții chirurgicale la Londra. El este înmormântat în Catedrala Chichester, West Sussex.
(https://simple.wikipedia.org/wiki/Gustav_Holst)

St. Paul's Suite op.29 în Do major (Op. 29, nr. 2), intitulată inițial simplu **Suită în DO** este o lucrare populară pentru orchestră de coarde. Compusă în 1913, nu a fost publicată până în 1922 din cauza revizuirilor; își ia numele de la St Paul's Girls' School din Hammersmith, Londra. Holst a servit ca „maestru de muzică” al școlii din 1905 până în 1934. Suita este una dintre multele piese pe care le-a scris pentru elevii școlii St Paul's Girls' School din Hammersmith

I.Jig: Vivace, II. Ostinato: Presto, III Intermezzo: Andante con moto, IV. Finale (The Dargason): Allegro (melodie populară, folosită din secolul al XVI-lea; numele poate deriva din cuvântul anglo-saxon pentru pitic sau zână)

Dirijor Florin BERCULESCU

S-a născut la Târgu Jiu, unde și-a început pregătirea muzicală în anul 1977. Adevăratele sale preocupări privind studiul muzicii au apărut în 1986, în urma întâlnirii unor mari personalități precum Aurelian Octav Popa sau Mihai Ungureanu. În 1987 devine elevul clasei de pian a doamnei prof. Mariana Ilie, la Craiova, studiind în paralel teoria muzicii cu prof. Cornelia David. Începând cu anul 1990 beneficiază de îndrumarea unor distinși muzicieni și pedagogi : Dan Constantinescu, Dan Dedi, Anatol Vieru, Aurel Stroe și dirijorul Valentin Gruescu. Studiază totodată și pianul în cadrul Facultății de Interpretare instrumentală a Conservatorului bucureștean, cu Gabriel Amiraș și Viniciu Moroianu. În 1996 absolvă Academia Națională de Muzică București, secția Compoziție, completându-și studiile în Franța, la Conservatorul „Pierre Barbizet” din Marsilia, cu Georges Boeuf (compoziție) și Anne Marie Girardelli (pian).

Ca pianist a susținut peste 700 de concerte camerale, instrumentale și recitaluri la Târgu Jiu, Râmnicu Valcea, Craiova și București, abordând un repertoriu vast. A participat la cursuri de măiestrie organizate în capitală de interpreți străini - Gérard Frémy, Martin Hughes, Hao Huang, Serghei Kovalenko -, și a fost invitat împreună cu formația „Magnificat” la Festivalul Muzicii Contemporane. București, 1995

A înființat la Târgu Jiu, împreună cu violoncelistul Mircea Suchici, Orchestra de Cameră „Lyră Gorjului”, fiind invitat în calitate de pianist să concerteze în compania acestei orchestre pe care a și dirijat-o deseori, inclusiv în componenta ei simfonică. A desfășurat o intensă activitate didactică și metodică, fiind profesor de pian și acompaniament la Liceul de Artă „Marin Sorescu” din Craiova și, în prezent, la Liceul de Arte „Constantin Brăiloiu” din Târgu Jiu. Filarmonica „Oltenia” din Craiova l-a promovat constant și în calitate de compozitor, oferind publicului spectator, în anul 2000, în primă audiție, lucrarea sa simfonică „Passacaglia”, sub bagheta dirijorului Alexandru Iosub. Florin Berculescu a fost membru al formației camerale „Omnia Trio” din Craiova. A susținut recitaluri de muzică și poezie în compania unor mari actori români: Ilie Gheorghe, Ovidiu Iuliu Moldovan, Valeria Seciu, Florin Piersic, și a colaborat în cadrul unui amplu recital cu naistul Gheorghe Zamfir. A fost membru în juriile olimpiadelor zonale și ale unor concursuri naționale și internaționale de pian: „Orpheus”, „Craiova Piano”, „Sremska Mitrovica” - Serbia. A fost președinte al juriului pentru concursul „Corală Gorjeană” și a fost invitat al simpozionului național „Petre Brâncuși”.

A colaborat cu Teatrul Dramatic „Elvira Godeanu” din Târgu Jiu, unde este invitat periodic să susțină seri de muzică și poezie alături de actorii teatrului

Prof. dr Mihaela - Sanda Popescu